

Sau Cơn Mưa Sau Cơn Mờ

Sau những ngày mưa như trút.
Đà Lạt đứng dậy lom khom...
giống như những cây thông
bật gốc, lòm còm đứng dậy...

Quang cảnh đang được nhìn thấy:
Đà Lạt, cảnh trí điêu tàn!
Những công nhân đi lang thang
trên đồng nhà kính tan vỡ...

Bao nhiêu triệu đô đem đổ
Giờ, hốt nước mắt sấm soi!
Tưởng ăn gian được ông trời
Ông trời không đùa giai nhé!

Sau những ngày mưa không kể
chỗ cao thấp của núi rừng
tất cả thành ra con sông
hợp từ muôn ngàn con suối...

Đà Lạt: Con Cá Chết Đuối
ngay trong vũng nước bao la!
Đà Lạt: Những Cửa Những Nhà
chỉ là tàn dân hại nước!

Bốn mươi lăm năm về trước
Đà Lạt chưa hề bao giờ
thức dậy mà tưởng nằm mơ
lá cờ tả tơi đây đó!

Câu hỏi: Tại Sao Thế Chớ?
Trả lời: Thế Chớ Biết Sao!
Giữa lá cờ bồng nghẹn ngào
Ngôi sao vàng nhòe ứ máu...

Trời đất, cứ hô là Xạo
Thì đây: Đà Lạt thực, hư?
Vô Thường...là đó, như như!
Hay: Chuyện Gì Cũng Có Thế! ()*

Trần Vấn Lậ

(*) Kinh Thánh, Kinh Phật đều nói giống nhau: "Trần gian là cát bụi".